

Sygn. akt VI ACa 92/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 czerwca 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie VI Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SA – Jolanta Pyżlak (spr.)

Sędzia SA – Ksenia Sobolewska - Filcek

Sędzia SO (del.) – Jadwiga Smołucha

Protokolant: – sekr.sądowy Paulina Czajka

po rozpoznaniu w dniu 9 czerwca 2016 r. w Warszawie

na rozprawie sprawy z powództwa C. K.

przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki

z udziałem zainteresowanego (...) sp. z o.o. w W.

o przyłączenie do sieci energetycznej

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

z dnia 1 października 2014 r.

sygn. akt XVII AmE 78/13

oddala apelację.

Sygn. akt VI ACa 92/15

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki decyzją nr (...) z dnia 3 kwietnia 2013r. postanowił stwierdzić, że na przedsiębiorstwie (...) sp. z o.o. z siedzibą w W., nie ciąży obowiązek zawarcia umowy o przyłączenie do sieci gazowej nieruchomości położonej w miejscowości W. gm. Z. dz. nr (...) w oparciu o stawki opłat zawarte w obowiązującej „Taryfie dla usług dystrybucji paliw gazowych (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.”.

Od powyższej decyzji odwołanie wniósł C. K. zarzucając Prezesowi URE naruszenie przepisów prawa materialnego, w szczególności art. 4, 5, 5 a i 7 ustawy Prawo energetyczne, oraz naruszenie przepisów postępowania w zakresie niewyjaśnienia istotnych dla sprawy okoliczności faktycznych w zakresie istnienia technicznych warunków przyłączenia powoda do sieci gazowniczej i dostarczenia gazu. W oparciu o tak sformułowane zarzuty powód wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji i orzeczenie co do istoty sprawy przez zobowiązanie (...) sp. z o.o. w W. do zawarcia umowy o przyłączenie do sieci gazowniczej budynku położonego w miejscowości W. Gm. Z. na działce nr (...), ewentualnie o jej uchylenie, w tym o zasądzenie kosztów postępowania procesowego wedle norm prawem przepisanych.

Wyrokiem z dnia 1 października 2014r. w sprawie o sygn. akt XVII AmE 78/13 Sąd Okręgowy w Warszawie Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 1 października 2014r. 1) oddalił odwołanie, 2) zasądził od powoda na rzecz zainteresowanego – (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. kwotę 360 zł tytułem kosztów.

Swoje rozstrzygnięcie Sąd Okręgowy oparł na następujących ustaleniach faktycznych i ocenie prawnej:

(...) sp. z o.o. w W. jest przedsiębiorstwem energetycznym prowadzącym działalność w zakresie dystrybucji paliw gazowych w systemie sieciowym. W dniu 02 marca 2012r. do zainteresowanej wpłynął wniosek powoda o określenie warunków przyłączenia i zawarcia umowy o przyłączenie do sieci gazowej obiektu zlokalizowanego w gm. Z. miejscowość W., dz. (...). W dniu 13 marca 2012r. (...) Spółka (...) odmówiła powodowi wydania warunków przyłączenia i zawarcia umowy o przyłączenie do sieci gazowej wskazując na brak ekonomicznych warunków przyłączenia oraz brak pokrycia planowanych nakładów inwestycyjnych przez prognozowane przychody z tytułu świadczenia usługi dystrybucji paliw gazowych. Koszt budowy odcinka od strony działki (...) o długości 260 m i średnicy DN 40 DN według szacunku (...) Spółki (...) wyniósłby 33 237 zł. Koszt przyłączenia dla wnioskodawców, zgodnie z obowiązującą taryfą, został określony na kwotę 1644 zł. Koszt zwrotu inwestycji miałby nastąpić w ciągu 30 lat, wewnętrzny wskaźnik stopy zwrotu (...) inwestycji został określony wartością ujemną (minus 14,529%).

W piśmie z dnia 12 września 2012 r. wnioskodawca wskazał alternatywny sposób przeprowadzenia budowy odcinka tj. od strony działki (...) będącej własnością wnioskodawcy, gdzie sieć gazowa istnieje, z propozycją jej dalszego przeprowadzeniem do obiektu na działce nr (...), który był przedmiotem wniosku o przyłączenie. Długość odcinka wystarczającego do podłączenia do istniejącego już przyłącza, zdaniem wnioskodawcy mogła wynieść 30 m o średnicy DN 25. W odpowiedzi na wniosek z dnia 17 września 2012r., pismem z 4 października 2012r. (...) sp. z o.o. w W. odmówiła C. i U. K. określenia warunków przyłączenia i zawarcia umowy o przyłączenie i dostarczanie paliwa gazowego do obiektu położonego w gminie Z. miejscowość W., dz. (...) wskazując na brak ekonomicznych warunków przyłączenia.

W dniu 16 października 2012 r. powód wystąpił do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki w trybie art. 8 Pe o rozstrzygnięcie sporu dotyczącego odmowy przyłączenia do sieci gazowej przedmiotowej nieruchomości. Pismem z dnia 9 listopada 2012r. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki zawiadomił powoda i zainteresowaną Spółkę o wszczęciu w dniu 22 października 2012r. postępowania administracyjnego w sprawie rozstrzygnięcia przez Prezesa URE sporu w zakresie odmowy zawarcia umowy o przyłączenie do sieci gazowej obiektu położonego w miejscowości W. gm. Z., nr dz. (...) przez (...) Spółkę (...). (...) Spółka (...) w dniu 08.02.2013 r. dokonała wizji lokalnej, obiektu wskazanego we wniosku o przyłączenie i podtrzymała swoje stanowisko o prawidłowości przeprowadzenia odcinka od strony działki (...) będącej drogą dojazdową, wskazując przy tym że przeprowadzenie odcinka od strony działki (...) stworzy połączenia sieciowe wewnętrzne na nieruchomościach wnioskodawcy.

Wójt Gminy Z. nie występował do (...) Spółki (...) o konsultację w sprawie projektu założeń do planu zaopatrzenia w paliwo gazowe. Teren na którym położona jest nieruchomość wnioskodawcy nie jest objęta planem rozwoju przedsiębiorstwa (...).

Prezes URE pismem z dnia 26.02.2013r. zawiadomił strony o zakończeniu postępowania administracyjnego w sprawie i możliwości zapoznania się ze zgromadzonym materiałem w sprawie, w tym zajęcia stanowiska w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia - z prawa tego strony nie skorzystały.

Sąd Okręgowy ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie dokumentacji znajdującej się w aktach sprawy oraz w aktach przesłanych przez organ regulacyjny, uznając te dokumenty za wiarygodne.

Sąd Okręgowy uznał, iż odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie, w szczególności nie jest uzasadniony zarzut naruszenia prawa materialnego tj. art. 7 ust. 1 Prawa energetycznego. Z przepisu tego wynika, że przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych lub energii jest obowiązane do zawarcia umowy o przyłączenie do sieci, na zasadzie równoprawnego traktowania, jeżeli istnieją techniczne i ekonomiczne

warunki przyłączenia. Prezes URE korzystając z władczego uprawnienia wynikającego z art. 8 ust. 1 Pe do ukształtowania treści stosunku prawnego mającego połączyć strony konkretnego sporu, zobligowany był do zbadania przesłanek, o których mowa w art. 7 ust. 1 Pe. Przeprowadzona przez Prezesa URE weryfikacja analizy ekonomicznej sporządzonej przez (...) sp. z o.o. w W. (zgodnie ze Stanowiskiem Prezesa URE (...) z dnia 24 marca 2010r. w sprawie postępowania w przypadku odmów przyłączenia do sieci gazowych z powodu braku warunków ekonomicznych) nie doprowadziła do podważenia ustaleń Spółki w zakresie braku opłacalności przyłączenia do sieci i dostarczania paliwa gazowego do obiektu powoda od strony działki nr (...), stanowiącej drogę dojazdową do nieruchomości wnioskodawcy. W ocenie Sądu I instancji - Prezes URE prawidłowo przyjął, że aby przyłączyć powoda do istniejącej sieci gazowej konieczne jest wybudowanie odcinka gazociągu o długości 260 m od strony drogi dojazdowej tj. działki ewidencyjnej nr (...) do nieruchomości powoda. Z przedstawionej analizy ekonomicznej stopy zwrotu tej inwestycji którą określono na kwotę 33 237 zł, przy ustalonej opłacie za przyłączenie zgodnie z obowiązującą taryfą w dniu wydania decyzji u zainteresowanego w wysokość 1644 zł., wskaźnik stopy zwrotu tej inwestycji po okresie 20 lat wskazał wartość ujemną. Jest to interpretacja prawidłowa poparta rzetelną dokumentacją, której strona powodowa nie kwestionowała i która doprowadziła pozwanego do prawidłowego stwierdzenia, że na zainteresowanej spółce nie spoczywał publicznoprawny obowiązek zawarcia umowy, zgodnie z art. 7 ust. 1 Pe.

Sąd Okręgowy wskazał również, iż w niniejszej sprawie pozwany wykazał, że nie istniały plany lub założenia do planów, o których mowa w art. 19 i 20 Pe, z których wynikałby obowiązek finansowania i rozbudowy sieci na użytek przyłączenia powoda. Takim planem (którego zainteresowane przedsiębiorstwo nie ma) nie jest zatwierdzony przez Prezesa URE plan rozwoju przedsiębiorstwa energetycznego w rozumieniu art. 16 Pe. W tym wypadku zainteresowany nie ma obowiązku ponoszenia kosztów rozbudowy sieci, jeśli faktycznie nie ma odpowiednich możliwości ekonomicznych do przeprowadzenia odcinka gazociągu ze swej sieci, w związku z czym wydanie technicznych warunków przyłączenia byłoby bezcelowe, co w niniejszym postępowaniu zostało wykazane.

Odnosząc się do kwestii, czy na zainteresowanej Spółce ciążył obowiązek zawarcia umowy o przyłączenie w sposób wskazany przez powoda w piśmie z dnia 12 września 2012r. tj. przez działki nr: (...) Sąd Okręgowy wskazał, iż zgadza się ze stanowiskiem spółki zaakceptowanym przez Prezesa w zaskarżonej decyzji, że uwzględnienie propozycji powoda w zakresie przebiegu przyłącza przez 3 wyodrębnione działki stwarza większe ryzyko obniżenia bezpieczeństwa i niezawodności dostarczania paliwa gazowego niż przeprowadzenie przyłącza bezpośrednio z działki drogi gminnej wewnętrznej numer (...) do działki powoda (...). W związku z tym, argumentacja powoda odnośnie obniżenia kosztów budowy poprzez skrócenie odcinka - jako jedyny argument - nie zasługuje na uwzględnienie, ponieważ Sąd rozstrzygając w przedmiotowej sprawie musi mieć na uwadze zapewnienie ochrony słusznych interesów wszystkich stron, a nie tylko powoda.

Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów wskazał, iż jest sądem powszechnym pierwszej instancji i jego rola nie ogranicza się tylko i wyłącznie do zbadania legalności decyzji wydanej przez Prezesa URE, ale do merytorycznego rozpoznania sprawy według stanu faktycznego i prawnego istniejącego w chwili orzekania. To z kolei prowadzi do wniosku, że na stronach spoczywa obowiązek dowodzenia swoich twierdzeń i zgłaszania dowodów na ich poparcie, zgodnie z zasadą postępowania kontradyktoryjnego.

W ocenie Sądu I instancji pozwany Prezes URE wykazał w niniejszym procesie, do czego był obowiązany na mocy art. 6 k.c., że nie istniały ekonomiczne warunki przyłączenia nieruchomości powoda do sieci gazowniczej. W świetle powyższego, odmowa zawarcia umowy o przyłączenie, gdy warunki o których mowa w art. 7 ust.1 Pe łącznie nie zaistniały, uprawniały Prezesa URE do wydania decyzji stwierdzającej, że na zainteresowanej nie ciążył publicznoprawny obowiązek zawarcia umowy o przyłączenie do sieci gazowej.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy oddalił odwołanie powoda wobec braku podstaw do jego uwzględnienia, zgodnie z treścią art. 479⁵³ § 1 k.p.c.

O kosztach postępowania Sąd rozstrzygnął na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c.

Od powyższego wyroku apelację wniósł powód C. K., zaskarżając wyrok w całości. Podniósł następujące zarzuty:

1. błędnej wykładni art. 7 ust. 1 prawa energetycznego nie uwzględniającej określonego w art. 1 ust.2 ustawy jej celu,
2. naruszenia art. 4 ust.2 p.e. przez jego niezastosowanie;
3. brak wszechstronnego wyjaśnienia sprawy przez nieustosunkowanie się do wszystkich zarzutów odwołania, w tym zarzutu naruszenia art.5a p.e. przy uwzględnieniu art. 9 p.e. oraz art. 10 ust. 2 ustawy z 4 marca 2005r. o zmianie ustawy Prawo energetyczne i Prawo ochrony środowiska.,
4. naruszenie art. 233 k.p.c. poprzez bezpodstawne przyjęcie jako bezspornych okoliczności dotyczących braku ekonomicznych warunków przyłączenia;
5. naruszenie art. 233 k.p.c. przez wadliwą analizę materiału dowodowego prowadzącą do błędnego wniosku o prawidłowości wyliczeń w przedstawionej przez (...) Sp. z o.o. i zaakceptowanej przez Prezesa URE analizie ekonomicznej opartej na nieprawdziwym założeniu, że gazociąg w drodze gminnej będzie służyć tylko zaopatrzeniu w gaz domu powoda w sytuacji, gdy przy tej drodze znajduje się kilkanaście działek budowlanych, przy czym już znajduje się kilka domów, zarówno zamieszkałych, jak i w budowie; ;
6. naruszenie art. 233 k.p.c. przez wadliwą i nie popartą własnymi rozważaniami Sądu polegającą na bezkrytycznym powtórzeniu gołosłownego wyводу (...) sp. z o.o. i Prezesa URE, ocenę materiału dowodowego i twierdzeń Prezesa URE oraz zainteresowanego, przez niepoparte żadnym uzasadnieniem zaakceptowanie stanowiska co do rzekomego zwiększenia ryzyka obniżenia bezpieczeństwa i niezawodności dostarczania paliwa gazowego niż przeprowadzenie przyłącza z działki gminnej;
7. naruszenie pkt 47 i 48 preambuły, art. 25 ust. 1, 34 ust. 1 i 2 oraz art. 35 dyrektywy 2009/73/WE z 13 lipca 2009r. dot. Wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego (Dz. U. (...).211.94) przez jej nieuwzględnienie.

W konsekwencji skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez zobowiązanie (...) Sp. z o.o. do zawarcia umowy o przyłączenie do sieci gazowniczej, ewentualnie – uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu i przekazanie sprawy temu sądowi do ponownego rozpoznania.

Pozwany i zainteresowany wnieśli o oddalenie apelacji.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja powoda jest nieuzasadniona. Sąd Apelacyjny podziela ustalenia faktyczne Sądu Okręgowego, jak i dokonana przez ten Sąd ocenę prawną.

Zgodnie z art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997r. Prawo energetyczne (Dz. U. t.j. Dz. U. 2012 poz. 1059 ze zm.; dalej jako p.e.) celem ustawy jest tworzenie warunków do zrównoważonego rozwoju kraju, zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego, oszczędnego i racjonalnego użytkowania paliw i energii, rozwoju konkurencji, przeciwdziałania negatywnym skutkom naturalnych monopolii, uwzględniania wymogów ochrony środowiska, zobowiązań wynikających z umów międzynarodowych oraz równoważenia interesów przedsiębiorstw energetycznych i odbiorców paliw i energii. Normatywnym wyrazem realizacji ww. zasad, w tym zasady równoważenia interesów, jest istnienie przepisów nakładających na przedsiębiorstwa energetyczne obowiązki związane przede wszystkim z ochroną odbiorcy oraz świadczeniem usług użyteczności publicznej. Zgodnie z art. 4 ust. 2 tej ustawy przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych lub energii jest obowiązane zapewnić wszystkim odbiorcom oraz przedsiębiorstwom zajmującym się sprzedażą paliw gazowych lub energii, na zasadzie równoprawnego traktowania, świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych lub energii, na zasadach i w zakresie określonym w ustawie. Jednakże w świetle art. 7 ust. 1 p.e. przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych lub energii jest obowiązane do zawarcia umowy o przyłączenie do sieci z podmiotami ubiegającymi się o przyłączenie do sieci, na zasadzie równoprawnego traktowania i przyłączania,

w pierwszej kolejności, instalacji odnawialnego źródła energii, jeżeli istnieją techniczne i ekonomiczne warunki przyłączenia do sieci i dostarczania tych paliw lub energii, a żądający zawarcia umowy spełnia warunki przyłączenia do sieci i odbioru. Obowiązek przyłączenia nie ma zatem charakteru absolutnego, gdyż ustawodawca uzależnił go od spełnienia określonych przesłanek, w tym zwłaszcza przesłanek ekonomicznych i technicznych. Przesłanki te zazębiają się wzajemnie. Gdy przyłączenie nie jest możliwe przy istniejącym stanie sieci, lecz byłoby możliwe po dokonaniu pewnych nakładów na sieć, mamy do czynienia z sytuacją, w której co prawda nie są aktualnie spełnione warunki techniczne przyłączenia lub dostarczenia, lecz można je spełnić, pociąga to jednak za sobą określony koszt, a z tym z kolei wiąże się kwestia ekonomicznych warunków przyłączenia. Przy obecnym stanie techniki - w istocie prawie zawsze jest możliwe stworzenie warunków technicznych przyłączenia i dostarczania – jest to tylko kwestia wysokości nakładów, które trzeba ponieść.

Podstawowy dylemat powstający na gruncie przesłanki ekonomicznych warunków przyłączenia jest związany z ustaleniem relacji pomiędzy jej spełnieniem oraz zasadami odpłatności za przyłączenie. Wysokość opłat za przyłączenie jest ustalona w art. 7 ust. 8 p.e., ma charakter ryczałtowy i bardzo często nie pokrywa pełnych kosztów przyłączenia danego podmiotu. Pozostała część kosztów przyłączenia winna być uwzględniona w kalkulacji stawek za przesyłanie lub dystrybucję paliw gazowych. W literaturze podnosi się, iż przesłanka ekonomiczna jest spełniona wówczas, gdy suma opłat za przyłączenie i wpływów z opłat za świadczoną usługę przesyłania lub dystrybucji będzie stanowić ekwiwalent świadczenia przedsiębiorcy energetycznego (tak M. Czarnecka, T. Oglódek „Prawo energetyczne. Komentarz”, wyd. 2 Warszawa 2012 str. 155-156). Przedsiębiorca sieciowy musi uwzględnić obciążające go koszty budowy lub rozbudowy sieci przy ocenie czy są spełnione warunki ekonomiczne przyłączenia. Jeżeli koszty te będą nadmierne w relacji do spodziewanych wpływów związanych z budową lub rozbudową określonych elementów sieci, warunki ekonomiczne nie będą spełnione.

Należy zwrócić uwagę na fakt, iż Prezes URE wydał decyzję stwierdzającą brak obowiązku zawarcia umowy o przyłączenie do sieci gazowej nieruchomości powoda w oparciu o stawki opłat zawarte w obowiązującej „Taryfie dla usług dystrybucji paliw gazowych (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.”. Analiza ekonomiczna musi zatem odnosić się do stawek opłat wskazanych w tej taryfie. Taką analizę w niniejszej sprawie przeprowadzono według ujednoliconych wskaźników ustalonych przez Prezesa URE i wykazała ona brak ekonomicznych warunków przyłączenia do sieci. Sąd Okręgowy oparł swoje ustalenia w oparciu o tę analizę podnosząc, iż była ona niekwestionowana przez powoda. Powód jednak – jak zasadnie podnosi w apelacji – zakwestionował tę analizę, z tym że zakwestionował ją jedynie częściowo - podnosząc, iż nie uwzględnia ona faktu, iż przy drodze gminnej, w której miałyby być przeprowadzone prace, znajdują się również inne domy, które mogłyby być przyłączone do sieci, wskazując, iż to w istotny sposób może wpłynąć na wewnętrzny wskaźnik stopy zwrotu. Należy jednak zauważyć, iż powód nie wykazał, aby choć jeden właściciel którejś z tych nieruchomości złożył w tym samym czy późniejszym okresie również wniosek o przyłączenie do sieci. Sam fakt, iż są tam inne nieruchomości przeznaczone pod budownictwo mieszkaniowe nie oznacza automatycznie, że ich właściciele będą zainteresowani przyłączeniem sieci gazowej. A zatem zasadnie Sąd Okręgowy uznał, iż może się oprzeć na przedstawionej przez przedsiębiorstwo analizie ekonomicznej, a dokonana przez niego ocena tego dokumentu nie narusza zasad wskazanych w art. 233§1 k.p.c. Trudno bowiem brać pod uwagę jedynie hipotetyczny przyszły stan faktyczny i uwzględniać ewentualne przyszłe wnioski o przyłączenie, nieistniejące w dacie wydawania rozstrzygnięcia. Niewątpliwie te okoliczności muszą być analizowane każdorazowo w momencie wydawania decyzji, a sytuacja faktyczna będąca podstawą decyzji może ulec w każdej chwili zmianie. Nie wykazano jednak, aby w dacie zamknięcia rozprawy również w II instancji sytuacja faktyczna uległa zmianie.

Proponowany przez powoda drugi wariant przyłączenia – przez inne należące do niego nieruchomości - musiałby wiązać się z dodatkowymi ograniczeniami dla powoda i kosztami dla zainteresowanego. Aby zapewnić należyte bezpieczeństwo sieci przedsiębiorstwo energetyczne musiałoby zabezpieczyć sobie możliwość stałego dostępu do sieci, niezależnie od tego kto będzie właścicielem poszczególnych nieruchomości, poprzez ustanowienie odpowiednich służebności gruntowych. Z kolei właściciel byłby w takiej sytuacji ograniczony w możliwości korzystania ze swojej nieruchomości wskutek nałożenia na niego obowiązku znoszenia służebności, ograniczeń w zabudowie nieruchomości i prawie korzystania z niej, udostępnianiu jej na potrzeby przeprowadzenia prac celem podłączenia do sieci innych

nieruchomości czy też modernizacji lub remontów sieci. Niewątpliwie zatem dla powoda byłyby to dodatkowe obowiązki (wymierne również finansowo) – wykraczające poza obowiązek wynikający z art. 7 ust. 12 p.e. (ten bowiem dotyczy tylko zakresu niezbędnego do realizacji przyłącza). Takie dodatkowe koszty nie mieszczą się pojęciu kosztów zryczałtowanych i ustalonych na podstawie taryfy. Oczywiście zawarcie takiej umowy jest możliwe, jednak zaskarżona w niniejszym postępowaniu decyzja Prezesa URE dotyczy wyłącznie braku obowiązku zawarcia umowy przez zainteresowanego w oparciu o stawki opłat wynikające z Taryfy. W ocenie Sądu Apelacyjnego, stanowisko Sądu Okręgowego jest w tej kwestii prawidłowe, a zarzut apelacji -niezasadny.

Należy zwrócić uwagę na fakt, iż zgodnie z art. 7 ust. 9 p.e. w przypadku gdy przedsiębiorstwo energetyczne odmówi przyłączenia do sieci z powodu braku warunków ekonomicznych, o których mowa w ust. 1, za przyłączenie do sieci przedsiębiorstwo może ustalić opłatę w wysokości uzgodnionej z podmiotem ubiegającym się o przyłączenie do sieci w umowie o przyłączenie do sieci. Powód ma zatem możliwość uzgodnienia z przedsiębiorstwem energetycznym innych niż wynikające z przepisów o opłacie ryczałtowej, warunków przyłączenia i ustalenie innych warunków odpłatności.

Złożone przez powoda w toku postępowania apelacyjnego artykuły prasowe (k. 131 i nast.) w istocie pośrednio potwierdzają jedynie czasowy brak technicznych możliwości przyłączenia nieruchomości powoda do sieci gazowej. Wprawdzie na przedsiębiorstwie energetycznym ciąży obowiązek przyłączenia odbiorców do sieci, ale jak wyżej wskazano - nie ma on charakteru bezwzględnie, przedsiębiorstwo musi mieć bowiem zapewnione środki na realizację jego obowiązków ustawowych. Jak wynika z przeprowadzonej analizy ekonomicznej koszty przyłączenia nie zostaną zrównoważone ani opłata ryczałtowa, ani opłatami z tytułu dostawy i sprzedaży gazu do nieruchomości powoda w okresie objętym analizą. Decyzja Prezesa URE wydawana w oparciu o art. 8 ust. 1 p.e. musi uwzględniać cele prawa energetycznego wskazane w art. 1 ust. 2 p.e., w tym obowiązek równoważenia interesów obydwu stron, a nie wyłącznie odbiorcy gazu.

Wprowadzenie do prawa polskiego ograniczeń co do obowiązku świadczenia usług przez przedsiębiorstwo sieciowe, w ocenie Sądu Apelacyjnego, nie narusza prawa unijnego. Nie sposób bowiem przyjąć, aby prawodawca europejski zakładał, że obowiązek ten istniał również w przypadku, gdy przyłączenie jest oczywiście nieracjonalne z ekonomicznego lub technicznego punktu widzenia. Takie ograniczenia obowiązku zawarcia umowy o przyłączenie w ustawie prawo energetyczne pozwala na uznanie regulacji dotyczącej tego obowiązku zawartej w ustawie za zgodną z Dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/73/WE z 13 lipca 2009 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylająca dyrektywę 2003/55/WE (Dz.U.U.E.L.2009.211.94), w szczególności mając na względzie treść art. 35 ust. 1 tej dyrektywy.

Wskazany w apelacji art. 5a p.e. w zw. z art. 9i p.e. dotyczy zawarcia umowy kompleksowej sprzedaży energii. By zawrzeć umowę sprzedaży (kompleksową), o ile obiekt nie był przyłączony do sieci, należy wcześniej dokonać procesu przyłączeniowego, bowiem zgodnie z art. 5 ust. 1 p.e. dostarczanie paliw gazowych lub energii odbywa się po uprzednim przyłączeniu do sieci. Natomiast przesłanki do zawarcia umowy o przyłączenie ustanawiają przepisy art. 7 ust. 1 i 3 p.e. wskazane wyżej. Dopiero po przyłączeniu nieruchomości do sieci aktualizuje się obowiązek zawarcia umowy kompleksowej. Zaskarżona decyzja Prezesa URE dotyczyła wyłącznie zawarcia umowy przyłączeniowej, a nie umowy kompleksowej sprzedaży gazu, a zatem ww. przepis nie miał w niniejszej sprawie zastosowania.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji na podstawie art. 385 k.p.c.